

ע"פ 700/20 - מוראד אבו שקארה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 700/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט א' שטיין

המערער:

מוראד אבו שקארה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי חיפה
(השופטת ר' בש) מיום 14.1.2020 בת"פ
19524-03-19

תאריך הישיבה:

י' בתמוז התש"ף (2.7.2020)

בשם המערער:

עו"ד מוטי לוי

בשם המשיבה:

עו"ד אושרה פטל-רוזנברג
גב' ברכה וייס

בשם שירות המבחן למבוגרים:

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. המערער שלפנינו מלין על העונש שהוטל עליו ביום 14.1.2020 על ידי בית המשפט המחוזי חיפה בגדרו של

ת"פ 19524-03-19 (השופטת ר' בש) בעקבות הרשעתו על פי הודאתו בהצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1997. ערעור זה כולל מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו, וכן מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. הערעור מופנה אל רכיב המאסר: לטענת המערער, מן הדין היה להשית עליו עונש מאסר לתקופה קצרה יותר ולאפשר לו לרצותו בעבודות שירות.

2. מנגד, המדינה סבורה כי מדובר בעונש הולם ואף מקל.

3. טענות אלו הועלו ופורטו בדיון בעל-פה שנערך לפנינו על רקע העובדות הבאות:

המערער הצית באישון לילה קיוסק "מפגש אחווה", אשר נמצא ברחוב אלנבי 39 בחיפה, על ידי שפיכת בנזין על תריס המתכת של הקיוסק והצתתו באמצעות מצית. מעשה זה נעשה אחרי שהמערער הותקף בשטח הקיוסק על ידי אדם שזהותו אינה ידועה במהלכו של ביקור שכלל ישיבה סביב שולחן וצריכת אלכוהול. למרבה המזל, ההצתה לא גרמה לנזק רב לרכוש ולא סיכנה איש.

4. לאחר שקילת טענות הצדדים בנוגע לעונש מושא הערעור, הגעתי למסקנה שדין הערעור להידחות.

5. בהשוואה לעונשים אשר מוטלים ברגיל בגין מעשי הצתה - שחומרתם ידועה לכל - מאסר בפועל לתקופה של שנה אחת בלבד איננו עונש חמור כלל ועיקר (ראו והשוו: ע"פ 8347/19 מיהרט נ' מדינת ישראל (17.3.2020)).

6. בית משפט קמא בחן את מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירת הצתה; קבע עבור המערער מתחם ענישה בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל; ולאחר ששמע את עמדתו של שירות המבחן, בחן את נסיבותיו האישיות הלא פשוטות של המערער - לרבות היותו נטול עבר פלילי מכביד - התחשב בתקיפה שהלה עבר, והעמיד את עונשו בתחתית המתחם.

7. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית לבית משפט קמא - זאת, לנוכח התרשמותו כי המערער נוקט בגישה קורבנית ולוקח על עצמו אחריות פורמאלית בלבד לביצוע העבירה. השירות חזר על עמדה זו גם בדיון שנערך לפנינו, תוך שהוא מדגיש את העדר תחזית ברורה לשיקום.

8. בנסיבות אלה, אינני מוצא עילה מבוררת להתערבות בגזר הדין קמא (ראו: ע"פ 1214/19 נאשף נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (11.11.2018)). גזר דין זה מאזן בין כל השיקולים הרלבנטיים לעונש שראוי להטיל על המערער, ובתוצאת האיזון אין משום החמרה יתרה. נהפוך הוא: לטעמי, עונש המאסר שהוטל על המערער אף נוטה לקולא בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירת הצתה.

9. אשר על כן, הנני מציע לחברי לדחות את הערעור.

10. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 16.8.2020, שעה 10:00, בבית מעצר ניצן, או במקום אחר על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מפסק דין זה. המערער יתאם את כניסתו למאסר, כולל

האפשרות למיזון מוקדם, עם ענף אבחון ומיזון של שירות בתי הסוהר בטלפון 08-978-7377 או 08-978-7336.

שופט

השופט נ' הנדל:

אני מסכים.

שופט

השופט י' קרא:

אני מסכים.

שופט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט א' שטיין.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התש"ף (21.7.2020).

שופט

שופט

שופט
